

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

תאריך – 9.6.15

בענין שבין:-

הקובל:- ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י באת כוחו עו"ד שני ארזי מלשכת היועצת המשפטית,
משרד התובעת הראשית למשרד הבריאות ירושלים

לבין:-

הנקבלים:- 1. ד"ר סרגיי ניימן
רופא מורשה
2. ד"ר ילנה צינורלינג
רופאה מורשית
ע"י בא כוחם עו"ד עדי בראונר

דיו וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

הקובלנה

1. ביום 3.1.2013 הגיש הקובל, ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, קובלנה כנגד שני הנקבלים. הדיון שנקבע יום 7.5.13 נדחה לבקשת ב"כ הקובל שביקשה להמתין לסיום ההליכים הפליליים כנגד הנקבלים.
2. בתאריך 4.3.14 הוגשה קובלנה מתוקנת כנגד הנקבלים לאחר שביום 12.1.14 הסתיים ההליך הפלילי בעניינם.

העובדות

3. הנקבלים הינם רופאים, נשואים זל"ז ומתגוררים בבית שמש.
4. במהלך שנת 2008 עבדו הנקבלים במרפאת א.ב.פ.ס – מרפאת לילה פרטית, שפעלה בבנין קופת חולים כללית בבית שמש כחדר מיון קדמי.
5. למרפאה נהגו להגיע חיילים בשירות חובה כדי לקבל תעודת רפואית ובה המלצה לימי מנוחה (עד שלושה ימי מנוחה). עפ"י נהלי הצבא תועבר ההמלצה למפקדו של החייל ולו בלבד או לרופא צבאי הסמכות לאשר את ימי המנוחה.
6. מנהל המרפאה, שאינו רופא, ביחד עם פקידת הקבלה, קיבלו את החיילים, גבו מהם תשלום בסך 130 ש"ח לביקור, מילאו פרטים אישיים ושעת הגעה בתעודת הרפואית והפנו אותם לרופא התורן, דהיינו לנקבל 1 או לנקבלת 2.
7. פקידת הקבלה נהגה ליעץ לחיילים על אילו מחלות וכאבים עליהם להתלונן כדי לקבל המלצה לימי מנוחה.
8. פקידת הקבלה נהגה לרשום בתעודות הרפואיות פרטים שאינם נכונים לגבי שעת ההגעה של החייל באופן שהחייל יוכל לזכות בשלוש ימי מחלה מלאים. (כך למשל חייל שהגיע בשעה 2300, נרשם כאילו הגיע בשעה 0030).
9. כל אחד מהנקבלים, בעת שהיה רופא תורן במרפאה, רשם בתעודת הרפואית מחלות בדיקות וכאבים כחבים וחתם על התעודה.

ההלך הפלילי

10. בגין מעשיהם אלה, הוגש כנגד הנקבלים, ביחד עם מנהל המרפאה ופקידת הקבלה, כתב אישום מתוקן לבית משפט השלום בירושלים, ת.פ. 11-06-25190, בו הואשמו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה על סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (עשרות עבירות), זיוף מסמך בנסיבות מחמירות – עבירה על סעיף 418 סיפא לחוק העונשין (עשרות עבירות) ומתן תעודה כוזבת – עבירה לפי סעיף 281 לחוק (עשרות עבירות).
11. ביום 22.4.13, לאחר שמיעת ראיות בתיק, הודו הנקבלים בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון ונמצאו אשמים במעשים שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל.
12. ביום 12.1.14, לאחר קבלת תסקירי קצין מבחן בעניינם ושמיעת הטענות לעונש, החליט בית המשפט להרשיע את הנקבלים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן ולהטיל על כל אחד מהם עונש של מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים ושירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות בהתאם לתוכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ההלך בפני הועדה

13. הדיון בפני הועדה התקיים ביום 22.10.14 בנוכחות הנקבלים וב"כ הצדדים.
14. אף שעובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת, ראינו לנכון להודות, כבר בשלב זה, לב"כ הנקבלים, עו"ד בראונר, על שהקדים ופנה לב"כ הקובל, הציג בפניה את הראיות שבבסיס כתב האישום ובפני הועדה הוצגה תשתית עובדתית מוסכמת, שתואר להלן, שיש בה כדי להבהיר ולחדד את חלקם של הנקבלים במעשים.
15. המרפאה הוקמה בשנת 1998 ע"י עמירם אוריון, כמרפאת לילה המשמשת מיון קדמי למקרים דחופים. הרקע להקמתה היה טרגדיה אישית שעבר וקשורה לעובדה שבבית שמש לא היה מענה רפואי למצבי חירום או פינוי מיידי לבית חולים. בעת הקמת המרפאה התגוררו בבית שמש מעט מאוד רופאים ומנהל המרפאה התחנן בפני הנקבלים שיסכימו לעבוד במרפאה כרופאים תורנים תמורת שכר זעום של 40-50 ש"ח לשעת עבודה במשמרות לילה, שבתות וחגים.
16. הנקבלים עבדו כרופאים תורנים במרפאה, במקביל לעבודתם במקומות עבודה אחרים, בתדירות של כפעם עד פעמיים בשבוע כל אחד, פרט להם היו לאורך השנים כ-8 רופאים נוספים שהועסקו במרפאה.
17. בעקבות שמועות שפשטו ולפיהן ניתן לקבל אישורי מחלה במרפאה, הגיעו, במועדים שונים, שוטרים סמויים למרפאה ונכנסו לבדיקה אצל מי מהנקבלים, בעת ששימשו/רופא/תורן/ית. שני שוטרים סמויים נכנסו לבדיקה אצל הנקבל וארבעה נבדקו ע"י הנקבלת. בסיום כל אחת מהבדיקות הודו השוטרים הסמויים בפני הנקבלים שאינם חולים ושהם מעוניינים באישורי מחלה בשל נסיבות אישיות שפירטו בפני הנקבלים. חרף זאת נתנו הנקבלים את אישורי המחלה, הנקבל כאמור – בשני מקרים והנקבלת – בארבעה מקרים.
18. המניע למעשים לא היה בצע כסף. הנקבלים לא קיבלו כל תמורה כספית עבור הבדיקה או עבור האישורים הכוזבים. האישורים ניתנו כיוון שאותם חיילים עוררו את רחמי הנקבלים בשל "הנסיבות האישיות" שתוארו בפניהם.
19. האישורים שניתנו היו בגדר המלצה בלבד, המועברת למפקדו של החייל או לרופא צבאי ולהם בלבד נתונה הסמכות לאשר לחייל העדרות מן השירות.
20. הנקבלים הודו שחתמו על עשרות אישורי מחלה שבהם מילאה פקידת הקבלה, מראש, פרטים כוזבים המתייחסים לשעת ההגעה של המטופלים באופן ה"מזכה" את החייל ב-24 שעות נוספות. הטופס הגיע לידי הנקבלים כשהוא ערוך והם מילאו בו רק את פרטי הבדיקה וההמלצה.

טיעוני ב"כ הקובל

21. עו"ד ארזי עמדה בטיעוניה על החומרה במעשי הנקבלים והפרת חובתם המקצועית כנאמני הציבור: "קיים צורך חיוני לשמור על תדמיתם של הרופאים כאנשי מקצוע מהימנים, בין היתר נוכח העובדה שהרופא משמש כ"נאמן הציבור" בכל הקשור להעברת מידע לרשויות לגופים שונים על מצב בריאותם של אנשים" (כב' הנשיא (בדימוס) זילר כפי שצוטט בע"א 10979/04 ד"ר ליביו לאור נ' שר הבריאות, פסקת 4 לפסק הדין).
22. ב"כ הקובל הפנתה גם לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה באותו פסק דין "השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשויות הציבוריות האחרות, ובכלל זה מערכת הבטחון ובשמירה על אמון הציבור בה. נקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחיים גם לקיומה של רמה רפואית מקצועית ראויה המקרינה במישורין על שלום האדם ועל חיי האדם" ...
23. לטענתה, גם אם הנקבלים לא פעלו ממניעים של בצע כסף אלא מן הטעם שריחמו על החיילים, יש לראות את מעשיהם בחומרה. תפקיד הרופא אינו לרצות את המטופל או לספק את צרכיו, תפקידו הוא לרפא ולהיות נאמן לאמת הרפואית והמדעית אל לו לרופא להכנע ללחץ המופעל עליו מצד מטופל, עליו לבחור לתת מענה רפואי נכון והולם.
24. תופעה זו של מתן אישורים כוזבים הופכת לתופעה נפוצה, עד כדי כוונת משרד המטחון לבטל את ההתקשרות עם שירותי רפואה אזרחיים. תופעה כזו חייבת מסר ברור שזו התנהגות שאינה הולמת ריבא.
25. להבדיל מההליך הפלילי שבו ניתן משקל מכריע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לנסיבות ביצוע העבירה, לכוונה הפלילית ולטובת ההנאה שצמחה לנאשם ממעשיו, השיקולים בהליך המשמעתי שונים. בהליך המשמעתי יש לשקול את האינטרס הציבורי, את הפגיעה בתדמית מקצוע הרפואה והסטנדרטים המקצועיים המצופים מרופא (על"ע 18/84 כרמי נ' פרקליט המדינה פ"ד מד(1) 353,362).
26. ב"כ הקובל עתרה להטלת אמצעי משמעת של התליית רשיונם של הנקבלים למשך שנה. בעמדה זו יש לטעמה, כדי לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבות ביצוע העבירה והנסיבות האישיות של הנקבלים. לתמיכה בבקשתה הפנתה לשורה של פסקי דין והחלטות:
 - א. ע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' שר הבריאות ואח' פ"ד מד(4) 422 – רשיונו של הרופא הותלה ל-3 שנים בשל מתן אישורים כוזבים כסיוע להשתמטות משירות מילואים תמורת בצע כסף.
 - ב. החלטת כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר נחום זאבין – רשיונו הותלה למשך שנה אחת בשל מתן חוות דעת פסיכיאטריות כוזבות לצורך הגשת תביעות כוזב למוסד לביטוח לאומי או לחברות הביטוח.
 - ג. החלטה 13-29, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר גוסקוב, רשיונו הותלה לתקופה של שלוש שנים בשל רישומים כוזבים שביצע ברישומי קופת חולים מכבי וקבלת כספים במרמה מהקופה.
 - ד. החלטה 13-09, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר רדא תורכי, רשיונו הותלה לתקופה של 3 שנים בשל רישומים כוזבים וקבלת כספים במרמה מקופת חולים מכבי.
 - ה. החלטה 13-02, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר סאלח באדיר שרשיונו הותלה לתקופה של חודשיים בשל מתן 3 אישורים כוזבים תמורת תשלום במטרה להונות את רשויות הצבא.
 - ו. החלטה 14-07, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר סעיד סרסור, רשיונו הותלה לתקופה של 6 שבועות בשל מתן שתי תעודות כוזבות תמורת תשלום במטרה להונות את רשויות הצבא.

ז. החלטה 13-20, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר מוחמד טהא, רשיונו הותלה לתקופה של חודשיים בשל מתן שלוש תעודות כוזבות תמורת תשלום, במטרה להונות את רשויות הצבא.

ח. החלטה 14-03, כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בענין ד"ר עבדול עזיז בדיר, הוטל עליו אמצעי משמעת של נזיפה בשל מתן שלוש תעודות כוזבות לשלושה חיילים.

27. בהגיונות, עמדה ב"כ הקובל על הצורך שלא להקשות על פרנסתם של הנקבלים ועתרה להפעלת ההתליה באופן עוקב ולא במקביל על שני הנקבלים.

טיעוני ב"כ הנקבלים

28. עו"ד בראונר הציג בפנינו את הסכם העסקת הנקבל במרפאה (1/נ) ולפיו שכרם של הנקבלים היה 50 ש"ח ברוטו בתוספת מע"מ לכל שעת עבודה, כנגד חשבונית מס. לדבריו מדובר בשכר זעום, עבור עבודה מאומצת ואחראית בשעות הלילה ובסופי שבוע. בדבריו הדגיש כי הנקבלים לא קיבלו שום טובת הנאה תמורת האישורים הכוזבים ולא היה להם שום קשר לתשלום דמי הביקור למרפאה, אותו גבו הנאשמים האחרים – בעל המרפאה ופקידת הקבלה. לנקבלים לא היה כל אינטרס עסקי בפעילות המרפאה או בהגדלת מספר הפונים אליה.

29. הנקבלים הסכימו לעבוד במרפאה מטעמי ציונות, אידיאליים ורצון לתרום לעירם ולתושביה. הם היו היחידים שהסכימו לעבוד בתנאים כאלה בשנותיה הראשונות של המרפאה. בתקופה הרלוונטית עבד כל אחד מהנקבלים במרפאה לילה באמצע השבוע ופעם בשבועיים בשבת.

30. לדבריו, אף שעובדות כתב האישום נוסחו באופן כללי, הנקבל כשל בשני מקרים בלבד של מתן אישור רפואי חרף העובדה שנודע לו בתום הבדיקה שהחייל בריא לחלוטין, והנקבלת כשלה בארבעה מקרים כאלה בלבד.

31. לטענת ב"כ הנקבלים יש להבחין בין פעילותם של הנקבלים לפעילותם של שני הנאשמים האחרים בכתב האישום. מנהל המרפאה קיבל את הפונים וגבה מהם תשלום עבור הביקור ופקידת הקבלה נהגה להדריך את החיילים לגבי הסימפטומים הרפואיים אותם עליהם לציין בפני הרופאים. פעולות אלה נעשו מחוץ לחדר הבדיקה וללא ידיעתם של הנקבלים. פקידת הקבלה בהדרכת מנהל המרפאה נהגה למלא בטפסי-ליווי אישיים של הפונים ורשמה שעות הגעה למרפאה שאינן נכונות במטרה לאפשר לחיילים לקבל עוד יום מנוחה. גם פעולה זו התבצעה מחוץ למרפאה. הנקבלים קיבלו טפסים אלה, בהם רשומים הפרטים, הוסיפו את מימצאיהם הרפואיים וחתמו על האישור, מכאן גם הרשעתם של הנקבלים ב"עשרות מקרים" של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות. עוד הבהיר, כי אין כל טענה לגבי תוכנו של המסמך בכל הנוגע לממצאים הרפואיים, אלא העבירות מיוחסות לרישום הכוזב של השעות בלבד, שלא נעשה על ידי הנקבלים.

32. לטענת ב"כ הנקבלים יש מקום להבחין בין ההחלטות שהוצגו על ידי באת כח הקובל לבין עניינם של הנקבלים. ככל ההחלטות שהוצגו ניתנו אישורים כוזבים תמורת בצע כסף, בחלקן כסיוע לקבלת הטבות משמעותיות מהמדינה ובעניינם של ד"ר גוסקוב וד"ר תורכי – כאמצעי לגניבת עשרות אלפי שקלים ממעבידם, לאורך שנים. מול אלה עומדים הנקבלים שלא היתה להם כל טובת הנאה מריבוי הפונים, להפך, ככל שרבו הפונים למרפאה, הנטל והאחריות עליהם גברו. הנקבלים כלל לא היו מודעים לפעולות שבוצעו מחוץ למרפאה בהדרכת חיילים ולא היו שותפים בקשר הפלילי. המקרה היחיד ממנו ניתן ללמוד גזירה שווה לענייננו הוא ההחלטה בענייננו של ד"ר עבדול עזיז בדיר (החלטה 14-03), שם ניתנו 3 תעודות רפואיות כוזבות, בערב אחד, לאחר שנכנע ללחצים שהופעלו עליו והוטל אמצעי משמעת של נזיפה.

33. ד"ר נימן, יליד 1953, רופא משנת 1976. עד לעלייתו ארצה בשנת 1990 שמש כרופא כירורג בבית חולים גדול בסנט פיטרסבורג. ד"ר צינזרלינג, ילידת 1956, רופאה משנת 1981, עד לעלייתה ארצה היתה רופאה כירורגית ואונקולוגית בבית חולים גדול בסנט פיטרסבורג. לנקבל בן מנישואיו הראשונים ולשני בני הזוג ארבעה ילדים, שתי בנותיהם נולדו בארץ. בשל הצורך לפרנס את משפחתם לא הצליחו לעמוד בדרישות ההתמחות לתקופה של 5-6 שנים שנדרשה מהם עם עלותם ארצה, ולכן התמקדו בעבודה בחדרי מיון ובמרפאות.

34. בנם הבכור חולה בסכיזופרניה פרנואידית, מאושפז לתקופות ארוכות ונזקק למלווה צמוד הממומן על ידי הוריו. הגגשו סיכומי מחלה ו/או 2 אשר מטעמי צנעת הפרט לא יפורטו בהמלצתנו, אולם ניתן לומר כי התמונה הקלינית העולה מהם – קשה ביותר.
35. בנם השני נולד בארה"ב והנקבלים נומכים כלכלית. בת אחת עומדת בפני סיום שירותה הצבאי ובתם הצעירה עומדת להתגייס לצה"ל. בביתם מתגוררת גם הסבתא הסמוכה על שולחנם.
36. בעקבות ההרשעה פוטר ד"ר ניימן מעבודתו בשב"ס והוא עובד כיום ב"ביקור חולים" בלבד. ד"ר צינורלינג עובדת כ-16 שנים במרפאת קופת חולים כללית וכרופאת משפחה במעון לילדים עם צרכים מיוחדים. בתקופה הרלוונטית עבדה גם ב"ביקור רופא".
37. בדבריו לועדה תאר ד"ר ניימן את עבודתו במרפאה: "עמי אוריון היה בא אלינו והיה מבקש ממני בבקשה אין לי הרבה כסף לשלם לכם, אין רופאים שמסכימים לעבוד בלילות בשבתות. אמרנו לו עמי אין לנו כוח, אנחנו לא כל כך צעירים, יש לנו עבודות, אבל אתם תושבי בית שמש, אתם בעצמכם אבא ואמא, אתם יודעים מה זאת אימרת שילד בלילה חולה ואין עזרה, אתם חייבים לעזור... שנים רבות עבדנו שם בלי פרמדיק, בחדרי מיון רק עם אנשים שהם תושבי בית שמש, ולא היה לנו לא אחות ולא עוד רופא. במקרה של התייאה העזרה היחידה שלי היתה האפשרות להזמין מד"א שנהג יבוא לעזור לי... פה שוכנת אשה חרדית עם צירי לידה שעוד 3 דקות יכולה ללדת, פה שוכב בן אדם עם כאבים בחזה שאני צריך לעשות לו אק"ג, פה יושבת אמא עם תינוק עם אסטמה שאני צריך לעשות אינזלציה... ופה עומדים חיילים שאני צריך לקבל אותם, זה סיטואציה רגילה. מה רופא נורמלי בסיטואציה הזאת עושה? מה חשוב לו? לדעתי חשוב לי שני דברים – לא לפספס מחלה קשה מכל מיני דברים פחות חשובים ובמקרה שצריך לתת עזרה כבונה ומהירה ומי שצריך – לשלוח אותו לבית חולים.... השאלה אם ידענו שיש חיילים שמספרים לנו סיפורים, ידענו, אבל אין לי הוכחות. אין לי אפשרות שבנאדם מספר לי שזואב לו הגב שהוא היה בלילה 39 חום ושלשולים ועכשיו אחרי שהוא קיבל גורפון עבר. אין לי אפשרות להגיד שזה אתה משקר. אני נותן המלצה לשלושה ימי מנחה אחרי אישור של המפקד" (עמ' 47-48).
38. לגבי הארועים נושא הקובלנה אמר ד"ר ניימן: "לא היו לנו שום כוונות לא טובות. עשינו טעות, עשינו טעות. אני לא יודע כמה רופאים נפלו בסיטואציה כזאת. אני בדקתי פעמיים, רישם תעודה, רישם המלצה לרופא ביחידה, פתאום היא אומרת ד"ר אני הכל בסדר-פשוט האמא הולכת למות. אז עשיתי טעות חמורה פעמיים, אצלה ועוד שוטר סמוי, במקום לשלוח אותם החוצה שלחת אותם למפקד. זה הטעות שלי. כשכבר ראיתי שיש שם בעיה עם השעות, ראיתי, שמתי לב, הבנתי כבר למה הם עושים את זה, בשביל לעזור לחיילים לקבל עוד יום אחד ולא דיווחתי על זה ולא עשיתי מזה סקנדל... לא עשיתי מזה עניין. כן בזה אנחנו גם אשמים. אבל שום דבר לא עשינו בענייני אינטרס כספים וב-40-50 שקל לשעה אני חושב שפרעלת נקיון לא עובדת היום (עמ' 50-51)
39. ד"ר צינורלינג בדבריה לועדה תארה את הקשיים עם עלייתם ארצה: "רצינו לעלות ארצה, היתה לנו אפשרות, הקרובים נסעו לארצות הברית אבל אנחנו אמרנו רק לישראל... אני לא מספרת שהגענו עם 4 סבתות מגיל 75 עד 90, היינו צריכים לטפל גם בהם וגם בילדים קטנים, אז בגלל זה מכל הסיבות האלה המשכנו לעבוד רק בשביל הפרנסה ודחינו את הלימודים... (עמ' 53)
40. לגבי האירועים נושא הקובלנה תארה: "לגבי חייל סמוי אני זוכרת כמו שזה היה עכשיו, שאני התחלתי לבדוק אותו ורשמתי הכל, הוא אומר לי שיש לי גרון וזה וזה, פתאום הוא אומר לי טוב, אני צחקתי עליך, ככה בפנים הוא אומר לי אבל פשוט אני ממש צריך את העזרה כי אמא שלי עכשיו היא בחדר לידה, אבל יש סיפור שהלידה משובשת ואבא שלי עם מחלת סרטן סופני ויש לי אחות קטנה שהיא לבד ואת אמא... ואפילו הזיל דמעות... לא ידעתי מה לעשות, אז בטח שרשמתי לו תעודה, אני פשוט עשיתי משהו לא נכון שריחמתי עליו ולא שלחתי אותו..."

41. לא נוכל להפעלם בהמלצתנו מהפער הקיים בין החומרה המצטיירת מעובדות כתב האישום בו הורשעו הנקבלים לבין התשתית העובדתית שהונחה בפנינו בעובדות המוסכמות (סעיפים 15-20 לעיל), בדברי ב"כ הנקבלים והנקבלים עצמם. פער עובדתי זה משתקף גם בגזר הדין, המקל יחסית, שהוטל על הנקבלים וכלל מאסר על תנאי ו-350 שעות שירות לתועלת הציבור.
42. ניתן לומר שעיקר כשלונם של הנקבלים היה במתן תעודות מחלה כוזבות, כהמלצה לימי מנוחה, בידיעה שהחיילים שבפניהם אינם חולים ומתוך רצון להיטיב עמם בשל נסיבות אישיות חריגות שפורטו בפניהם. הנקבל, ד"ר נימן, הנפיק שתי תעודות מחלה כאלה והנקבלת, ד"ר צינורלינג, הנפיקה ארבע תעודות מחלה.
43. הנקבלים אף היו שותפים, באופן פסיבי תוך עצימת עיניים, ומשלב מסוים בהבנה ובשתיקה, לרישום כוזב של שעת ההגעה של החיילים, בעשרות מקרים, באופן שמאפשר לאותם חיילים לקבל ממפקדם עוד 24 שעות מנוחה. רישום זה לא היה פרי יוזמתם, לא נעשה על ידם ומשמעמדו עליו – לא מחו בפני מנהל המרפאה. התרשמנו כי מנהל המרפאה ופקידת הקבלה היו פעילים מאוד בהדרכת החיילים בהצגת סימפטומים של מחלות, ברישומים, בגביית הכספים, כל אלה נעשו מחוץ לחדר הטיפול, בלא נוכחות הנקבלים וללא ידיעתם. הנקבלים לא היו שותפים לקשר שנקשר בין מנהל המרפאה לפקידתו, שהמניע לו, להערכתנו, היתה הגדלת פעילות המרפאה והפקת רווחים מריבוי הפונים.
44. לנקבלים לא היתה כל טובת הנאה כספית או חומרית מריבוי הפניות של החיילים למרפאה, להיפך, העומס במרפאה הכביד על עבודתם ועל הטיפול במקרים הדחופים שהגיעו לטיפול.
45. עוד מצאנו לנכון לציין לקולת הנקבלים כי התעודות הרפואיות שהנפיקו היו בגדר המלצה בלבד, ולא היה להן כל תוקף ללא אישור מפקדו של החייל או דופא צבאי.
46. הנקבלים בדבריהם לועדה היטיבו לתאר את תנאי עבודתם הקשים במרפאה, במשך 10 שנות עבודתם בה בשעות עומס ובתנאים בלתי אפשריים. התרשמנו כי עשו מלאכתם במסירות, באחריות רבה ובתחושת שליחות על אף השכר הזעום שקיבלו עבור עבודתם.
47. הנקבלים הביעו צער וחרטה על מעשיהם, סיפרו בגילוי לב על העובדה שהלכו שולל אחר סיפוריהם קורעי הלב של החיילים ונתנו להם תעודות מחלה על אף שידעו שהינם בריאים לזלוטין.
48. על אף קשיי הקליטה הקשים, הצורך בפרנסת משפחתם ברוכת הנפשות, מחלתו הקשה של בנם והירידה במצבם המקצועי, לא אמרה הנקבלת ג' נואש, והשתלכו בעבודה כרופאים. ד"ר נימן כרופא בשרות בתי הסוהר וב"ביקור רופא" וד"ר צינורלינג בקופת חולים כללי וכרופאת משפחה במעון לילדים. המרפאה בבית שמש נסגרה לאחר האירועים המתוארים בכתב האישום ועבודתו של ד"ר נימן בשב"ס הופסקה לאחר הרשעתו בפלילים והוא ממשיך לעבוד כיום ב"ביקור רופא" בלבד.
49. הנקבלים כבר שילמו מחיר אישי וכלכלי כבד על המעשים נושא הקובלנה, וקיים חשש שהנקבלים, המועסקים כרופאים ללא התמחות עלולים להפגע באופן בלתי מידתי מהתליית רשיונם לתקופה ארוכה. הפרשה מלווה אותם משנת 2008 ויש לקוות שתסתיים בימים אלה.
50. מסכימים אנו עם טענת ב"כ הקובל לפיה מדובר בתופעה הולכת ומתרחבת של מתן תעודות רפואיות כוזבות על ידי רופאים תוך שימוש בסמכותו המקצועית של הרופא ופגיעה בתדמיתו של מקצוע הרפואה. עם זאת קשה, עד בלתי אפשרי, ללמוד גזירה שווה מרוב רובן של ההחלטות שהונחו בפנינו ופורטו בסעיף 26 לעיל, לאור המניע שגלווה למתן התעודות הכוזבות. בענייננו. הנקבלים לא פעלו תמורת בצע כסף, לא קיבלו תשלום או טובת הנאה על התעודות הכוזבות שהונפקו או על רישומי השעות ולא היתה להם כל טובת הנאה מהגדלת מספר הפונים למרפאה. נאמנים עלינו דבריהם שרחמיהם נכמרו על החיילים שהציגו בפניהם סיפורים אנושיים קשים כדי לשכנעם לשחק פעולה.

51. אינו מקלים ראש במעשיהם ובהתנהגותם של הנקבלים, ואין ספק שהתנהגותם אינם הולמת רופא מורשה ויש בה כדי לפגוע בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה ובאמון הציבור ברופאים. יהד עם זאת משצוין הרקע למעשים, ומשהוברר כי הנקבלים לא יזמו ולא רשמו את רישומי השעות הכחבות, אלא חתמו על התעודה שהכילה גם פרטים אלה, יש בכך כדי להקנות מחומרת המעשים.

52. במסגרת איזון האינטרסים בין הצורך להרחיב רופאים מניצול הממכות המקצועית שניתנה להם על ידי הציבור ומוסדות המדינה לרעה לבין נסיבות היחודיות למקרה שבפנינו, סברנו כי נכון יהיה לבקש כלפי הנקבלים באמצעי משמעת של התליית רשיון לתקופה קצרה, באופן שיבטא את החומרה העובעת ממתן תעודות רפואיות כחבות מחוי תוך התחשבות בנסיבות המיוחדות מקרה זה שבפנינו, מבלי לפגוע באופן בלתי מידתי בפרנסתם.

53. אנו ממליצים להשיל על נקבל, ד"ר סרגיי גיימן, אמצעי משמעת של התליית רשיון לתקופה של שבועיים, ועל הנקבלת, ד"ר ילנה צימרלינג, אמצעי משמעת של התליית רשיון לתקופה של חודש ימים.

54. אנו ממליצים כי תקופות ההתליה יופעלו בנו אחר זו ולא בחופף כדי שלא לפגוע בפרנסת בני הזוג.

ד. סולדני
זמירה גולדנר, ע"ד
מ. 10757

ד"ר זמירה גולדנר
חבר ועדה

ד"ר זמירה גולדנר
חברת ועדה

ד"ר יעל ורמון
ד"ר חרעה

בשולי המלצתנו, ברצתי להתנצל בפני כב' השופט (כדימוס) סטרשנוב, חברי הועדה, ב"כ הצדדים, והנקבלים עצמם על השיחוי בהכנת המלצה זו.

ד. סולדני
זמירה גולדנר, ע"ד
מ. 10757

זמירה גולדנר, ע"ד